

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajcár.

Előfizetési cseppán a kiadóhivatalnál lehet
B-Gyarmaton.

Csúsztatási pénzek, reklamációk és hí-
radások a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyílászáró
vonatkozó minden közlemények a szer-
kesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: öt hasábnos példány
5 kr. — Nagyobb és többeszeri hird-
etések jutányosan csökkenthetők.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyílászáró garmond sora 20 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1885-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Ervényesre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz csi-
mezve, — legcélszerűbben postautalvánnyal —
a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfelfelügyelő.

Horváth Danó,
fel. szerk.

B-Gyarmat. ápril 2-án.

A kisbirtokos osztály érdekében
vettük a következő cikket: Nem akarunk bi-
rálatot mondani nemzetünk jelen társadalmi
állapotáról; annyi az ostromozni való, hogy
kritikánk végtelen hosszúra nyulnók, s annyi
a baj, hogy azoknak elősorolására tán el is
menne a kedvünk ellenők gyógyírt ajánlani.

Csak egy osztályát a lakosságnak kíván-
juk közelebből szemügyre venni; de nem
azért, hogy egy modern Appulejusként kár-
hóztassuk, elitéljük, hanem azért, hogy bete-
kintve életviszonyai közé, rámutassunk a leg-
főbb bajokra, melyek annak életerein rágódnak.

A kisbirtokos osztályról óhajtottunk szólni,
mely annnyival inkább érdemli meg az állam-
férfiak és írók figyelmét, mert ez számra a
legnagyobb, a hazai földbirtokoknak majdnem
fele van kezei között és — a mi a földolog
— a magyar nemzet zömét képezi. Hazánkban
ez osztály volna tulajdonképp hivatva a biz-

tos társadalmi fejlődés alapjául s anyagául
szolgálni, azzá az ugynevezett középosztállyá
kinővi magát, melyre a nagybirtokosoknak a
közügyek iránt lépten-nyomon tapasztalható
indolentiájával és a vagyontalan osztályok áll-
hatatlanságával szemben oly igen igen nagy
szükségünk volna.

Mit tapasztalunk a hazai kisbirtokosok
körében? Nem-e folytonos gazdasági hanyatlást
a legjobb igyekezett dacára? nem-e súlyosodást
ugy erkölcsi, mint politikai tekintetben? nem-e
türelmetlenséget, panaszt és kifakadást a fen-
álló kormányzati és igazgatási rendszer ellen?

A takarékoságnak nyomai könnyen meg-
számlálhatók, a gazdasági fejlődés rákhaladást
tesz, az elszegényedés állandóan napirenden
van; a helytelen népszokások mindezek dacára
most is a kész vagyon elprédálására irányulnak,
s a befektetési és forgó tőke hiányában egy
baleset is elég arra nézve, hogy a kisbirtokos
az uzsora ölé karjai közé kerüljön . . .

Elképzelhető, hogy ily viszonyok között
mennyit szenved népünk körében a családi
élet, mennyire súlyos nemzetünknek oddigelő
legéletképesebb eleme erkölcsi tekintetben, s
mily rémitő mérvben szaporodik a proletáriat-
tus, mely előbb-utóbb ama veszélyes társadalmi
körjelenséghez vezet el, melyet „tömegnyomor-
nak szoktak nevezni.

Ahelyett, hogy a néposztály képezne kon-
servatív jelleménél, büen megőrzött nemzeti-
ségénél, tiszta erkölcsénél és a haladására
irányuló nemes törekvéseinél fogva, ama meg-
bizható alapot, melyre politikusok, nemzet-
gazdák, kormányférfiak és hadurunk minden
körülmények között számíthasson: egy kötsé-
gbejött képet tüntet jelenlegi állapota olénk.
Eddigi kitartása és szívóssága kezd csökkenni,

földje, mely az ő egyetlen javát, az ő min-
denét képezi, idegen kezekbe megy át, régóta
gondosan ápolat erkölcsi helyébe az inség és
nyomorral karöltve elfajulás és ennek nyomai-
ba az elsatnyulás lép, a haladás nem is jut
eszébe, mikor a mindennapi kenyeret is kivette
kezeiből a lelkiismeretlen uzsorás.

Ahelyett, hogy úgy, mint a külföld ha-
ladottabb államaiban, nálunk is a kisbirtokos
a jövőbe vetett bizalommal tekintene gazda-
sági haladását, úgy otthon, mint valamely
takarékpénztárban mindig egy kis pénzkészlet
felett rendelkezne rendkívüli sorscsapások
ellensúlyozására, birtokát befektetésekkel érté-
kesebbé s jövedelmezőbbé tenné s birtokvá-
sárlásokkal gyarapítaná, és emellett családjá
minden igényét szerényen bár, de mindenben
kielégíthetné, gyermekeit oktathatná, művel-
tetethetné, azoknak jövőjéről gondoskodhatnék:
azt látjuk, hogy kisbirtokosainkra nézve a jövő
legsivárabb alakban mutatkozik, az önbizalmat
a reménytelenség, sőt sok esetben a kétségbe-
esés kiölte kebleikből, üres a kamra és a lá-
dafia . . . földjavításról, építkezésről szó sinca,
a család tagjai inségtől kinezva vajmi kevés,
vagy teljességgel semmi művelésben nem ré-
szesülnek, minnek is?! gondolják a szerencsét-
len családapák, mikor úgyis a proletáriatus
vár rájuk! Aztán a családi élet köréből el-
párolog az a kellemes éltető meleg, melyen
mindenki oly szívesen keres enyhet a sors csa-
pásai, a sikertelenségek ellen. A megelégedés
és boldog együttlét tanyái viszály és búbanat
fészkeivé lesznek. Ugyan kérdjük, hogy val-
jon mily községi élet fejlődhetik ott, hol vissza-
vonás, gyűlölség viszály, inség, nyomor és
elfogultság fészkelte be magát a családi körbe?
hol elviselhetlen teherré válik a szülői gon-

TÁRCZA.

Két felhő.

Felénk fölött két felhő lebeg szüntelen;
Fény hatja át az egyiket,
Hová harmatja hull: ott boldogság terem;
Ott csak áldás és üdv lehet!
Minden jónak öröktől forrása,
Az élet üdve, a szív vallása . . .
— Ez a szeretet!

A másik komor, vérszínű, áthatlan,
Vig pusztulással fenyeget;
A pokol minden réme benne van,
Mégmérgezi az életet;
Méhében véres villámokat hord,
Támaszt általa átkot és nyomort,
— Ez a gyűlölet!

Sergely.

Napló levelek.

..... Mikor már az ember megszűnt
remélni — Mi következik akkor? Fogunk egy pisz-
tolyt és föbelőljük magunkat! És mi jön azután? Az
örök nyugalom és a megsemmisülés . . . Mosolygok
. Olyan jól esik az a gondolat, hogy egyszer
mindennek vége lesz, hogy nem fog fájni semmi és
porrá lesz a szív, mely annyi bajokozója volt és meg-
fagy az agyvelő, mely csak azért van, hogy az embor-
nek hőbörös gondolatokat engedessen . . .

Milyen furcsa és milyen jó lesz az, mikor én
majd nem fogok többé a „szőke asszony“ ra gondolni
és nem fogok vágyai utána és megnyugozom abban,
hogy a másé lett Az a „szőke asszony“ —
egész életem álma volt, egész életem miatta ment
tűzbe Már gyerekkoromban bajt okozott

nekem, mert szerelmes voltam belé, nem tanultam
meg a leckémet és ezért nagyanyám üsszeszidott és
szekundát kaptam az iskolába Akkor volt
épen ünnepeztetésre tetőtökán; szép, ragyogó, bájos
asszony volt, szívek és aranyok heverték lábainál, mit
törődött volna ő egy gyermekkel, a ki mig róla ál-
modik, szidást kap és szekundát Nem is üs-
mert és ha látott is az utcán — nem látott meg . . .

Később aztán összehozott a végzet, ez nagyon
ért hozzá, hogy az életkártyáit szeszélyesen keverje
össze, akkor még azt is mondták, hogy szellemes, ele-
gáns és chic ember — az előbbi nem tudom, a má-
sodikat méregdrágán fizettem szabónak, csipésznek és
a kalaposnak, a harmadikat pedig talán egy belém
nevelték, mint azt, hogy szeressem a szép lovakat és
szép nőket — ő pedig még mindig szép asszony volt,
épen abban a korban, mikor Balzac szerint a nők kez-
denek érdekesek lenni s kiesel elfáradt mára a sok sze-
relemben és unta a hódolat tömjén fűjét és az ara-
nyok csillogását Lehagolt idegel valami szo-
katlan, valami eddig még nem üsmörtelt óhajtották;
vágyott egy idyllre, vágyott valakit szeretni, a ki
semmi egyebet nem adhat neki, mint épen a szerelmet
magát

Egyyszer, egy szép napon elmondtam neki, hogy
gyerekkoromban szerelmes voltam belé és hogy meny-
nyi szidást és mennyi szekundát kaptam miatta . . .
Nagy boldogság volt, hogy megmondtam, de már több
boldogságot is megtettem életemben
Ettől a perctől fogva kezdtem érdekes lenni a
szép asszony előtt és igyekezett, hogy a régi francia
közmondást velem bizonyítsa be és talán egy kicsit
azért is, mert én nem hordtam délelőtti szalon kabátot
és hozzá tarka inget, mint a többi dandy ott abban
az unalmas, poros kis városban és talán mert tudtam
egyébről is beszélai, mint arról, hogy milyen szép idő
van kívül

Most már meglátott, bár ne tette volna, az igaz,
hogy akkor ő neki egy egész nyáron át a szalon-ka-
bátos tarka inget viselő urfiakkal kellett volna unat-

kozni és ez talán nagyobb baj lett volna annál, hogy
én boldogtalan lettem

A szép asszonynak szokatlan volt egy udvarló a
ki álmodik és ez totszelt neki s ő is elkezdett ál-
modni Jól esett neki, hogy én nem szórom elé
az aranyat s mikor egy pár karperecet vittem neki,
annyira megaragudott, hogy ezzel álmaim csorbitottam,
hogy beledobta őket a folyóba Igazán megtette
. pedig rosszul tette, mert nekem nagyon fájt, hogy
ő eldobta azt, a mit én adtam neki, habár a legne-
mesebb impulzusból tette is azt

Később aztán hozzászoktatott, hogy igen szeret
dobálózni a szívemet is eldobta — és est már
kevésbé nemes impulzusból tette

Mikor már megunt álmodni és ismét vágyott az
aranyok fénye után, nem igen gondolkodott rajta, hogy
ez talán fájni fog nekem

Azt hiszem, neki sohasem fájt semmi és azért tud-
ta olyan hidegen megtenni

Pedig olyan jó szíve volt, úgy tudott szeretni,
engem is, meg a kanári madarát is, hogy szinte co-
dálom most is, hogy tudja magát ráhatározni, hogy
eldobjon magától a ki aranyakat ad, olyant ta-
lán nehezebben is szokták eldobni a szép asszonyok . . .

Talán igazuk is van, az arany kamatos, a sze-
relem pedig bolt tőke; egy világ annak, a ki bírja,
de mit ér, ha még a sáloghásban sem adnak rá sem-
mit! — Ha a szívekre adnának ott, talán ez a szép
asszony is csak „becsapta“ volna az enyémét s mikor
szeszélye úgy bosta volna magával, hogy az éretek
bíros fénye mellett egy kis melegre is vágyott, kivál-
totta volna néhány órára Igazán nagy boldon-
ság, hogy a szívekre nem adnak a sáloghásban sem-
mit és így tölem még a percekig tartó boldogság re-
ménye is örökre el van véve Bis' isten egy
óska kabát is többet ér mint a szív s belátom, hogy
nem is való az már egyébre, minthogy semmivé vál-
jon ha őt boldogítja az arany, én kevésbé nemes
érezssel is beérem és azt hiszem az ölöm az, a mi
legboldogabbá teszi mindenkinék a szívét, — mert
azután a boldogság után nem fog többé eszébe jutni
boldogtalankodni

(Folytatás és vége következik.)

nak egymásra halmazva, várva a rendező kézre, mely remélhetőleg nem fog sokáig késni munkája megkezdésével.

A bázisiparcsarnokban már rendezik a szobafülkéket, a melyek a parasztlakások butorzatát és belső berendezését fogják nemzetiségek szerint besorolva feltüntetni. A látogató a fülkékben oly gazdag néprajzi gyűjteményt fog találni, a melyek hazánk népszokásait minden könnyvél világosabban fogja előtte feltárni.

A mezőgazdasági csarnokban a maggyűjtemények csoportosítása már megkezdődött és mondhatjuk, hogy hazánk mezőgazdasága a csarnokban oly meglepő nagyszerűséggel lesz képviselve, mely alkalmas arra, hogy a külföld legnagyobb tisztelőit vivja ki mezőgazdánk számára. Egyébiránt már maga az épület előkelő stílus és izlésteljes cseinje is jelzi a mezőgazdaság fontosságát hazánkra nézve; a csarnok ugyanis egyike a világ legnagyobb és legzebb faépületeinek és egyúttal fényes bizonyítéka annak, hogy faanyagból is lehet monumentális épületet emelni.

E csarnok közelében szép kis kertészet látható, mely a kiállítás legérdekesebb részleteihez számítható. Zichy Ferencz gróf és a királyi vinczellérképező falkoláiból kikerült gyümölcsök láthatók benne, melyek nem bő termőképességök, sem gyümölcseik sajátosságai miatt tűnnek fel, hanem saját alakjuk miatt, mely matematikai pontossággal a királyi pár nevének kezdőbetűit, hazánk címerét stb. ábrázolja. Még érdekesebb látványt fog a kis kerti telep nyújtani, ha majd a fákat üde és gazdag lombozat fogja elborítani.

A pénzügyminiszterium csarnokában rendezés alatt vannak már a szakcsoportok gyűjteményei, u. m. a dobtanytermelés, a bányászat és kohászat a pénzverés gyűjteményes kiállításai; ugyanennyire haladt a munka már a közlekedésügyi miniszterium pavillonjában is, amely a vasutak és folyam-szabályozások szelvényeit és mintáit, továbbá a flumi kir. tengerészeti harósság gyűjteményeit tartalmazza.

A horvát pavillon, — szép kétemeletes épület, karcsú toronnyal és szláv szabásu nyílt verandákkal — legközelebb fog elkészülni; Horvátország kulturális állapotának bő és kimerítő képét fogja benne a közönség feltalálni; 1200-nál több kiállító jelentkezett a csarnok számára, úgy hogy az épületet jóval nagyobbra kell készíteni, mintsem eredetileg tervezve volt.

A Duna gőzhajózási-társulat gőzhajóinak modelljeit, az óbudai hajógyár készítményeit állítja ki egy külön pavilionban, a melynek tőszomszédságában látható a Ganz-féle vasöntőgyár csarnoka is; ez a csarnok csinos miniatürképe a Ganz-gyár budai épületének, a melyben a világczéga maga nagybíró waggon kerakait és elektrotechnikai gyártmányait készíti.

A keleti pavillon byzanci kupoláival, farácszatával, szépen ívezett oszlopsoraival a festői keletnek egy idevarázsolt töredékeként mutatkozik; csarnokaiban nagyban folyik már az egyes osztályok berendezése, különösen a szerb és a bolgár osztály.

Ha még megemlítjük, hogy az erdészeti pavillon nagyhatású fakéreg-burkolatával, a műcsarnok a maga gazdag majolika díszítésével a királyi pavillon és a hangversenyterem szintén teljesen elkészültek, úgy ezzel megközelítő képét adtuk a kiállítási terület mostani állapotának. A hivatott tényezők a megnyitási határidejének közeledtével keltőzött buzgódságot fejtenek ki, hogy a kiállítás a kellő időben egy minden ízében teljesen befejezett egészként adathassék át a közönség szemlélő-tének.

Gazdaság.

A szécsényi gazdasági egyesület választmányának 1885. márcz. 19-én tartott ülésén Balás Antal egyetemi elnök úr a következő jelentést terjesztette elő:

Jelentés az egy éves méncsiköz vásárlásról, mely 1885. márcz. 19-én Szécsényben megtartott.

Az állattenyésztés ezen nevezetes ágának Szécsény vidékén első versenyéről levén szó, sok okonál fogva szükségesnek tartom annak részleteibe becsatkozni annak is inkább, mert a „Nógrádi Lapok” f. é. 12-ik számában az ezen versenyéről megjelent tudósítás némi mulasztás színezetét látszik tulajdonítani a szécsényvidéki gazdasági egyesületnek a lótenyésztés elmaradottsága miatt.

Igaz, hogy vidékünkön ezen állattenyésztés nem tehető párhuzamba az állattenyésztés többi ágaival, de annak, ki vidékünket ismeri, be kell vallani, hogy a lótenyésztés egyes eseteket kivéve egy fokkal sem hátramaradottabb a megye többi vidékeinél.

A h. gyarmati mén állomáson fedezettett múlt évben 8 mén által 417 kanca, a losonczyi 3 mén által 138, a szécsényi mén állomáson 4 mén által 194 kan-

ca, a szirákin 3 mén által 161, a romhányi és idő közben felsorolott rétsági mén állomáson 3 mén által 167 kanca, tehát a lótenyésztést érdekeltiség szám szerinti eredménye a második.

Szeintem a megtartott mén-vásárnak kevésbé sikerülte az annak rögtönzöttségében keresendő; mert vidékünk nem levén kellő időben a vásárról értesítve, nem készülhetett abhoz úgy, mint azt ezen nevezetes állattenyésztési ág megkívánja, mert eddig mén vásár Szécsényben még nem tartatván, kisebb földművesgazdánk méncsiköiket a szokásos herélésnek máris átvették.

Ami személyemet illeti, én mint a megyei lótenyésztési bizottság elnöke gróf Degenfeld Lajos úrtól a megtartandó ménvásár érdemében az első értesítést megkaptam, siettem egyetemen t. választmányával értekezni és ennek nyomán kifejeztem nevezett elnök úr előtt aggodalmait az idő rövidsége miatt, kérvén a vásárnak a jövő sz. Györgypapi vásárra áttételét, de a program a magas kormány ragaszkodása folytán megváltoztatható nem volt.

Elsőmaradt tehát sok szép csikó az idő rövidsége miatt; elmaradt azért is mert csak egy éves méncsikök lévén — az — egyetemen által minden tag és közönség részére sokszorosított és azonnal szétküldött hirdetésben említve, — az ezen időt néhány hónappal túlhaladtak mint vásárra nem valók, elő nem vezettek.

Elővezetett mindezek dacára 42 esődör csikó, melyek közül 4. a versenytől elűtött. A 38 közül a kormány megbízott által egy darab vétetett meg 150 forintban Varga Mihály nándori gazdától, többre alku a felek közt nem jöhetett létre, nem a kiállított csikók abszolút alkalmatlanok voltak, hanem az árak magassága miatt, mit az eladók kértek.

Hálásan kell megemlékeznem a megyei gazdasági egyesület által ez alkalommal kitűzött díjakról, melyeket következő tényezők nyertek el:

A 3 arany első díjat Szabó Mátyás percsi lakos; a második (2 arany) Pényes Lajos gutai; a harmadikat (1 arany) Csordás Pál terényi lakos; a negyediket (2 ezüst forint) Tóth Jenő lőczyi lakos uradalmi intőző; az ötödiket (1 ez. forint) Ocsai András terényi lakos nyerte el.

A kiállításban gr. Degenfeld Lajos elnöke alatt mint bizottsági tagok jelen voltak Balás Antal a szécsényvidéki gazdasági egyesület elnöke, gr. Pejácsevich Arthúr és Fáy Árpád a nógrádm. gazd. egyesület titkára és közigazgatási előadó, a magas kormány részéről gr. Szapáry Péter, úgy több honvéd huszár törzestiszt.

Balás Antal
mint a szécsényi gazd. egyesület elnöke.

Két gyászbeszéről vettünk e perczben hírt, melyeknek egyike gróf Forgách Antal elhunytában nemcsak megyéinket, melynek ő egyik legkiválóbb fia volt, fogja fájdalmasan érinteni; de az egész országot sőt a külföldet is meglophatja, mert igen nevezetes idők voltak azok, midőn, gr. Forgách Antal, mint Csehország kormányzója, majd mint Magyarország kancellárja, Bécsben, a birodalom eorsára is döntő befolyást gyakorolt; s különösen ez utóbbi állásában, és ezt minden elfogulatban magyar embernek hálásan kell beismerni, diplomáciai ügyesség szívósság és sikerrel küzdött Schmerling beolvasszó törekvései ellen, úgy, hogy midőn később hivataláról lemondva, megyénkbe tért haza, s a felajánlott főispáni méltóságot elfogadta, a megye közönsége is bizalommal fogadta és támogatta őt, s azontúl úgy hivatalos mint magán működése szakadatlan láncolatot képez és egybe fűrt a megye életével, mely megyénknek több kordtele őt országgyűlési képviselővé is megválasztotta. Idő rövidsége miatt azonban az elhunyt jeles gróf élete és működéséről csak lapunk jövő számában emlékezünk meg bővebben, s itt még csak azt tudatjuk, hogy ámbár a gróf egy idő óta betegesen feküdt téli tartózkodási helyén Gácsen, április 2-án bekövetkezett halála mégis váratlanul lepte meg övét, és mindnyájunkat, kik őt nemcsak tisztelni, de nem jó szíve miatt szeretni is tudtuk. Hátra hagyott nagy családját vigasztalja a megyei közrészvétel! — A másik gyászbeszert kisebb családi kör érint ugyan, de az ismerőseket, s különösen a lapok olvasóit szintén igen fájdalmasan fogja meglepni, amennyiben a tapérlomes szerkesztője: Horváth Danó barátunknak j. és köztiszteltető nejét szül. Al. Göver Etela úrbölgyet ragadta el ugyancsak április 2-án esti 8 órakor hosszas szenvedés után a halál; s körülmeny némileg meggyújtathatja, a különben vígasztalhatlan férjét, akinek fájdalmában őszintén osztozunk mindannyian, kik ismertük az elköltözött derék nőt, jó anyát és jeles ifjú honlányt. Két kislánya: Ilorács és Tibor, korán kénytelenek a fél árvaságot megélni, de vigaszt és gyámoltójuk lesz az apán kívül a gondos nagyszülők és a sok rokon és barát. Az elhunyt temetése közrészvét közt ment véghez tegnap délután 4 órakor, midőn a nagy kereszény világ a feltámadás symbolumát ünneplé. Reményi Károly.

Hírek.

T. olvasóinknak a legboldogabb húsvéti ünnepeket kívánjuk — A mai napra esik a görögök és zsidók húsvéti is, a zsidók Passachje különben már márcz. 30-án kezdődött, azonban 8 nap lévén, apr. 6-ig tart.

Hymen Szaboszlay Mór úr, a b. gyarmati polgári iskola latin nyelv tanára márcz. hó 28-án jegyezte el Kámánbázi Mariska kisasszonyt — Garab Elek, a s. tarjáni takarékpénztár tisztviselője márcz. hó 28-án váltott jegyet Holéczy Ilonka kisasszonnyal. — Lukács György törvényszéki jegyző márcz. hó 24-én kelt egybe Halmai Gabriella kisasszonnyal Felső Zsemberen (Hout m).

A rendk. megyei közgyűlés ismét elbalszaltatik. E tekintetben következő értesítést bocsátott ki az alispán: „Főispán úr önmagyméltósága a folyó évi április hó 8-ik napjára kitűzött rendkívüli közgyűlésre megjelenni akadályozva lévén, a hatánap-beszűntetésével a rendk. közgyűlés határidejét április hó 16-ik napjának d. e. 9 óráját tűzöm ki. Midőn erről a megye bizottságának összes tagjait szerencsém van értesíteni, felkérem az állandó választmány tagjait, hogy a már közölt közgyűlési tárgyak előkészítése céljából, április hó 15-ik napján d. u. 5 órakor megtartandó tanácskozási megjelenni sziveskedjenek. Kelt B. Gyarmaton, 1885. évi márczius hó 28-án. Scitovszky János s. k., alispán.”

Külföldi. Kovács Ferencz losonczyi kir. közjegyző úr, valamint Buricz Mihály, B. Gyarmat város érdekes bírja, a szabadságharc dícső honvédeknek Budapesten alakult „betegségek és temetkezési egyesületének” választmánya által dísztagokul megválasztattak s erről díszokmányt kaptak.

Áthelyezés. Orozsi Gyula albiró Fülekről Losoncra helyeztetett át hasonló minőségben.

Tűz B. Gyarmaton márcz. hó 29-én éjjelfél a Nagy hid utcában az u. v. Löffler féle ház szignadt a megégett. Éber tűzoltóinknak köszönhető, hogy a tűzfészek helyen a tűz terjedése megakadályoztatott. A tűzoltók lelkiismeretes és áldozatkész működése a jelenlévőkre a legjobb benyomást gyakorolta.

A b. gyarmati takarékpénztár a sziráki fők-takarékpénztárhoz könyvelőül Melna Géza közjegyzőt segéd urat választotta meg.

A legöregebb embere B. Gyarmat városának Robély Antal asztalos mester április hó 2-án a reggeli órákban szép csendesen kimúlt. Élt 94 évet. Nyugodjék békében!

A ludányi tűzkárosultak javára gr. Pejácsevich Arthúr gyűjtőívén következők adakoztak: Huszár István, Pintér Sándor 3—3 forint, Nedeczky Géza, Huszár László, Moháry Gyula, Pokorny Pál, Emberger Ödön, Krivácsy Antal, Kandó Aladár 2—2 forint, Fekete István B. András, Terstánszky, Gotttag Lajos, Beke István, Novotni, Fabián, Ruszinkó Antal, Balla Benő, Dr. Kempfner, Boda Gábor, Salgó N., Stelkovic Julia, Kandó Ilona, Ballasovics 1—1 forint, N. N. 1 forint 50 kr., N. N., Nyikos N. 50—50 kr., a szécsényi vereskereszt egyesület 40 forint.

Tűz. Tót-Kecelvényben a dűbörgő elem 7 házat és több mellék épületet hamvasztott el márcz. hó 28-án.

Halálozás. Faller Antal címz. prépost és rappi plébános márcz. 27-én Rappon elhalt s márcz. 29-én nagy részvét mellett kísértetett öröknyugalomra.

Nagy bátorság. A mostani postasikkasztó világban, nem mindennapi bizalomról tesz tanúságot az a megtörtént eset, a melyet szemtanú állítás után elmondunk. Egy előkelő s országosan ismert nevű főúr, a postasikkasztásokról beszédközben, védelmébe vette a magyar postát, s állításának bebizonyítására fogadást ajánlott fel, mely el lett fogadva. Az illető főúr ugyanis egy igen értékes drágaköves gyűrűt vásárolt, s azt egy egyszerű 5 kros bélyeggel ellátott borítékba tette, s a vidéken időző családtagjának nevére címezve, egy levelezéskönybe dobta. Megjegyzendő, hogy a borítékra a szó is rajta állott: „minta”. Denique a gyűrű B. pestről címzett kezéhez jutott, s a postáink iránt rendkívül bizalommal viseltető főúr megnyerte a fogadást.

A tíz sajtóparancsolat. Egy amerikai újság következő tanácsokat adja olvasóinak és munkatársainak, a sajtó tíz parancsolatjának nevezvén azokat, s a melyeket mi is ajánlunk szives olvasóink figyelmébe: 1) Amit valamely újsággal közölni akarsz, tedd azt hamar és küld be azonnal, mert ami új, ha megmondod, talán egy óra múlva már nem lesz az. 2) Légy rövid: azzal kíméld az olvasó és a magad idejét. Elved legyen: tényeket, semmi phrásisokat vagy reflexiókat. 3) Légy világos, írd olvashatólag, különösen a neveket és számokat. 4) Ne írd: „tegnap” vagy „ma”, hanem a napot vagy a keltet. 5) Több pontot írd, mint vonást, de ne feledd el egyiket sem. 6) Sohase javítsa neveket vagy számokat, hűd át a hibás szót és a helyeset írd fölébe vagy melléje. 7) A

